

Reisverslag 2024 deel 3

1 Juli.

Weinig wind maar de voorspelling is niet best. Dus maar vroeg los uit de visserij haven van Arosund en eerst maar stukje op de motor. Het werd de hele tocht op de motor want wind kwam er nog niet aan. Wel dreef er een mega bui geleidelijk onze kant op en het werd een race of we droog de boei bij het eiland Lyo konden halen. Maar we verloren deze race en meerden af in de stromende regen. Alles natuurlijk drijfnat en koud. Waar blijft die zomer nu toch. Afijn we moeten het maar lijdzaam afwachten. Na droging maar kort onder de wal gekropen en het anker met 20 mtr ketting er voor gezet op 2mtr water want de beloofde wind kwam er nu wel aan met vlagen van dik 6 bft. Dan leg je hier aan zo een lange ketting heerlijk rustig zonder een kabbeltje voor de kop. Maar ergens wordt je wel moe van dat gegier door het wand en rond de mast. Alles vastgeknoopt en vlaggen naar beneden. In de middag moest de schipperse nog even de benen strekken op het strand met de vlet maar op de terugweg schoot ze haast voorbij het schip en kon ik haar nog net aanpakken voor ze naar Faborg was afgedreven.

Tijdens de wandeling even in de vetkelder zitten grutten, beetje olie er bij en wat vet in het druklager lappie hier en daar er over en het karretje bemoedigend toegesproken. Ja het blijft een stukje techniek en we zijn al 45 jaar vrienden maar ik kraak ook met opstarten en dat zal met me trouwe olieslurpertje ook wel zijn. Maar als hij net zo eigenwijs is als ik redden we het samen wel. Hij een scheutje olie ik ook een scheutje ha ha. We hebben gelukkig nog wel de EK voor wat afleiding. Met gierende wind de kooi in en de kop diep in de kussens met me goeie oor onder. Tr vrinden.

2Juli.

Waar komt toch die wind vandaan. De hele nacht aan het anker liggen rukken, er liggen kort onder de wal maar toch af en toe een golf die onder de boeg een klap geeft. Niet echt rustig slapen ondanks het ankeralarm dat perfect werkt. De dag gevuld met luisteren naar het loeien van de wind door het want. Voor het eerst de vlaggenlijn naar beneden want de wind doet zijn uiterste best om de gastenvlag te slopen. MAAR ER WAS OOK EEN LICHPUNTJE. De oranje 11 was ontwaakt en bezorgde ons een vermakelijke wedstrijd met 0-3 overwinning op de Roemenen, reden om nog een slokje te nemen na afloop. Na alle vallen nogmaals vastgezet en de vaarbomen plat op het dek gelegd te hebben tevreden de kooi in gekropen. tr vrinden

3 Juli.

Na een onrustige nacht met heftige rukken aan het anker toch een schraal zonnetje en maar verkast naar de baai van Faborg. Onder de hoge wal op 2 mtr water het anker er voor, hier kan de voorspelde wind W-ZW 5-6 geen kwaad. We hadden ook de museum haven in kunnen gaan, maar de 2 vrije ligdagen zijn we zuinig op omdat we zeker nog 3 weken in deze contreien rond zullen zwerven. Zijn er dn geen bijzondere dingen gebeurt dan vandaag, jawel Liesbeth heeft de haren uit me oren geknipt. Een zeer hachelijke onderneming want er staat af en toe een beetje deining van de veerboot, geen probleem zei Liesbeth maar het is wel mijn oor waarvan de enen al flink aan het aftakelen is. Maar ook dit is gelukt en mocht zelf de hoeveelheid van mijn troostdruppeltjes aangeven. We zitten hier rondom in de fuiken maar de visser die kwam legen ving enkel maar krabben. Ergo ook hier schrale visserij. Wel nog even de wal op geweest om de benen even te strekken maar na 3 dagen liggen schommelen liepen we te waggelen of we flink doorgezakt waren bij het Ooievaartje op de Zeedijk in Amsterdam. Wel weer mooie klapprozen gevonden. Mooi dagje tr vrinden.

4-Juli.

Heftig aan het anker liggen rukken vannacht, maar ik had een foutje begaan met de ketting voorloop niet genoeg bocht te geven met resultaat dat net toen we op waren de borg losschoot. Resultierend in een sprint door de regen naar de ankerlier die al een meter of 10 had laten slippen. Lesje voor de volgende keer, wat meet bocht in de voorloop en de ankerlier blokkeren. (dit voor de kenners). Om 11.00 werd het droog en zijn we naar de haven van Faborg gevaren. Wel een tocht van 10 minuten. Er was nog wel een plekje aan lagerwal en daar vastgeknoopt. Liesbeth snel naar de super maar moest haar terug laten komen want er was een flinke brok wind plots ontstaan en de vlet die langs zij lag dreigde vol te slaan. Met de grootste moeite weg kunnen komen en naar de jachthaven van Faborg gevaren en daar aan de steiger vastgeknoopt. Boodschappen en water geladen en besloten om toch maar weer tegenover Faborg voor anker te gaan want het geloei door de masten was niet om aan te horen en om daar nou € 30 voor te betalen vonden we teveel voor zo een concert. Dus weer het oppertje opgezocht en daar de enen na de andere bui over ons heen gekregen. Wind water en bliksem, het vaste recept van een zomer Denemarken tot nu toe. Zal ooit wel beter worden hoop ik.tr vrinden.

5-Juli.

Wat minder wind en af en toe een opklaring. Zullen we dan maar naar Avernako om daar de te verwachte wind af te wachten, tis wel 2 uur moteren maar vooruit maar we hebben het hier nu ook wel gezien. Aldus met rustig weer vertrokken maar na een uurtje was het weer bal en trok de wind aan. Terug was geen optie dus door maar met halve wind maar binnen mum van tijd liep er een dikke zee en kreeg ik klotsen water over me snavel. Maar onder de luwte van het eiland stond geen kabbelt de geschiedenis herhaalt zich zo want vorig jaar lagen we hier ook samen met de Marritje-Anna en hebben we hier ook een paar dagen met storm gelegen.

Gaat helaas nooit meer gebeuren ,schipper Willem is veel te vroeg overleden maar elke plek waar wij samen waren waart zijn geest nog rond. Telkens is het weet je nog en wat hadden we plezier, hij was een leraar vraagbaak en kennisbank voor ons en dat maakt het gemis zo pijnlijk. Op onze leeftijd vallen veel mensen weg, dat hoort bij het leven en kan je accepteren maar bij anderen is dit moeilijker te aanvaarden en branden de tranen achter je ogen. Willem was en is zo een figuur die je niet snel even een plekje geeft in het rijtje. Wij hebben helaas geen afscheid van hem kunnen nemen en hem ook niet naar zijn laatste rustplaats kunnen begeleiden. Vandaar deze woorden. Rust zacht makker en dank voor alles wat je voor ons hebt betekend.

6-Juli.

Mega regendruppels bij het ontwaken, waar komt dit toch allemaal vandaan en het eind is nog niet in zicht , nu even rustig maar er komt alweer ZW6 aan dus maar weer verstoppen achter de ankerboei in het kommetje bij Avernako. Liesbeth toen het droog werd de was gedaan in het water wat in de vlet stond. Was ruim voldoende voor een heel weeshuis. Het zoute buiswater van gisteren is er weer afgespoeld en het schip is nog nooit zo schoon de zomer door gekomen tot nu toe. Elk nadeel heeft zijn voordeel sprak de grote meester ooit. Maar liever een paar graden erbij en normaal weer. De schipperse gaf aan wel naar Holland te willen maar dat heeft weinig zin want ook daar is het hommeles en als je er bent kan het weer omgeslagen zijn ,maar leuk is anders. Dus nog maar even zuchten en dooor. In de middag alles maar weer stormvast gezet, de vaarbomen plat in het gangboord vlaggenlijn met vlaggen geborgen en losse vallen om de mast geslagen. We zijn klaar voor de storm die in Holland al aan het razen is met 9bft in IJmuiden. Maar hier dubbel gezekerd aan de boei en 20 mtr van het strand liggen kan het lang aan.

Avonds kregen wij onder het voetbal kijkend ook ons portie met rukwinden en regen, maar de wedstrijd tegen de Turken wel met plezier gevolgd. 2-1 voor Oranje na een matige wedstrijd maar we zijn door. Na nog even de lijnen naar de ankerboei te hebben gecontroleerd en dan de kooi beklimmen. Tr vrinden.

7-Juli.

Even de zon gezien om 05.00 tijdens de pieperties afgieten en met opstaan was het weer ouderwets waaien en een klein straaltje zon. Het is een zachte winter tot nu toe maar de lente komt er aan zeggen de voorspellers. We gaan het maar lijdzaam afwachten en hebben medelijden met de vakantiegangers die nu hun huisjes en bootjes voor veel geld hebben gehuurd. Een voordeel onze koelbox heeft niet zoveel stroom nodig ,maar ik kijk wel regelmatig naar de accu capaciteit want zonnepanelen blijken ook zon nodig te hebben. Besloten om nog maar een dagje hier te blijven met geen schip in de wijde omtrek. In de middag even het eiland op geweest om de benen te strekken. Was wel nodig want aan boord om de mast rennen geeft te weinig beweging om het oude lijf soepel te houden. nu is soepel als je 80 bent iets heel ander als met 25 en 3x per week op de sportschool aan het stoeien bent ,maar toch het moet wel kunnen buigen als nodig zonder af te breken. Vlet nog even op het strand getrokken en de dubbelen boden afgetapt ,maar er zat niets in dus ook weer top voor het inmiddels bejaarde vletje. Ja ja de oudjes doen het nog steeds naar behoren, althans de meeste delen. Ahum. Tr vrinden.

8-Juli.

De schipperse is er klaar mee, ff natuur zand strand en wind zat , we moesten maar een stukje verder. Ja maar als je naar Lyo gaat kan je onder de kust van Avernako lekker rustig varen maar dan het zeegat tussen de eilanden krijg je hem volop je snavelkje. Gaat wel goedkomen sprak zij. Nou gaan dan want tegensputteren kan soms gevaarlijk zijn. Het ging wel goed tot het zeegat want daar stond de verwachten holle zee, ergo motor bij en met een klein uur lagen we naast de haven van Lyo voor anker en jawel de zon brak door dus iedereen tevreden. Snel met de vlet naar de wal en bij de bekende snackbar maar eens een donker biertje aangeschaft, wijntje er bij en € 16 lichter in de zon zitten mijmeren. Dame wilde nog een stukje lopen, dat was geen probleem maar loop dan eerst ff naar de bar en bestel nog een biertje want lopen is hier geen optie.

Je gaat eerst een klein heuveltje op en dan aan de einder van een kaarsrechte weg licht het dorpje, heb het jaren geleden een tot halverwege geprobeerd en kreeg toen al visioenen van een koud biertje bij de snackbar. Dus zij lekker wandelen en ik lekker bieren. Alle twee blij ,simpel toch. Aan boord lekker van de nu eindelijk schijnende zon genoten en een eindeloze stroom schepen de jachthaven in en weer uit zien varen. Ja vol is vol voor dit kleine haventje. Maar vele schipper willen hun Bavaria landvasten in de stekkerdoos om de koelkast op temperatuur te houden en de kinderen lozen om eindelijk zelf even een momentje te hebben en te genieten van hun bezit en even rond te kijken wie de hoogste mast heeft. Zeilers zijn wonderlijke mensen en daarom pas ik er ook tussen (uitspraak van de schipperse) tr vrinden.

9-Juli.

Wakker door de golven van de veerboot en jawel windje Oost. Dus vlot ontbeten en tuig gehesen. Rustig met de zeilen weid uit richting Dyvig gezeild ,net toen we het koppie van Als hadden gerond begon de wind flink aan te zetten dus onder het eiland het tuig er af en wat denk je ,de eerste schouw kwam ons onder vol tuig tegemoet stormen. Ff zwaaien en weg waren ze. Het was Bastiaan van der Louw. Jammer had een mooie fles Talisker bewaard voor een babbel met knabbel. Mogelijk op de terugweg maar zij zijn wel mijlenmakers en wij ouwe

dag dobberraars. Aan de wind rammen heeft voor ons geen uitdaging meer, sinds ik van ballet af ben is alles wat stroever dus rust op het voordek is voor mij een stukje veiligheid. Afijn in de baai van Dyvig is nu ook de vakantie aangebroken en de havens zijn mudje vol, maar wij kort onder de wal op 1.50 mtr het anker er voor en genoten van het uitzicht op de schepen die een plekje zochten maar uiteindelijk voor anker moesten gaan. Avonds met gebrekkig internet naar Frankrijk –Spanje zitten kijken wat een vermakelijke strijd was ,maar Spanje ging met de winst strijken. Ruim voor de rust strek Liesbeth het vaantje want 5 uur schommelen was de max voor haar. Ja de jaren gaan tellen. Maar we zitten weer onder de hoge wal zogezegd en met het huidige weerbeeld van deze zomer geeft dat een rustig gevoel. Tr vrinden.

10-Juli.

Zonnetje en wind naar ZW maar rustige nacht. Schipperse in bad geweest onder proestend protest naar de watertemperatuur maar haartjes gewassen en schoon aan boord geklommen. Snel nog even boodschappen gedaan want om 11.00 zou er regen komen, nou wat beloofd is in Denemarken krijg je ook meestal. Om 13.00 was het droog en schip verkast naar de bosrand want wind was weer ZW en dan lig je daar heerlijk in het oppertje. De meeste schepen waren al weer ankerop dus alle ruimte voor ons. Ik ook de stoute schoenen uitgetrokken en het lijf geborsteld onder op het touwladdertje. Tikkie fris maar weer ontdaan van alle ongerechtigheden die een mens zoal op kan lopen aan boord. Voldaan aan een nieuw boek begonnen en de dag naar de wedstrijd Engeland Nederland volgemaakt. Vol spanning gekeken en via een verkeerde gegeven penalty verloren. Was wel spannend tot het laatste minuut. Maar denk voor Oranje het hoogst haalbare want in de finale waren ze kansloos tegen Spanje geweest. Toch maar de kooi beklommen. Tr vrienden.

11 Juli.

Volop zon vandaag beloofd en gekregen. In de middag kwam de Store Born langsij met Kaptein Geert en zijn vrouw Miriam. Nou verhalen te over want wij kennen ze al zo een 30 jaar en hebben hun al van jongs af aan zien opgroeien. Jaren geleden toen Miriam nog een puber was trokken wij al samen met haar ouders Bert en Wil op vakantie dus verhalen te over. Na een flinke reparatie aan hun motor (lekke koppakking) in Naskov keren ze nu huiswaarts . Geert is loods in IJmuiden dus na een gezamenlijke maaltijd vele verhalen en anekdotes waarbij de bodem van een mooie fles whisky ietwat te snel in zicht kwam (volgens de dames) een heel gezellige avond gehad. Toch wel weer leuk om na zoveel weken weer een beetje Hollands te kunnen praten ,al werden de zinnen gaandeweg wat onsamenhangender wat wij mannen niet in de gaten hadden. Om 24.00 gingen haast gelijktijdig de lampies uit en zijn we de kooi beklommen tr vrienden.

12 _Juli.

Ietsje later als normaal wakker geworden. Na ontbijt de Bemanning van de Store Bjorn uitgezwaaid en een voorspoedige thuisreis gewenst. Nou de weg weten ze maar nog wat meer vertrouwen in hun motor kon eigenlijk geen kwaad. Wij op de motor naar de Arnkilhoek want er stond geen kabbeltje op het water.

Na een uurtje het anker er voor op de ons vertrouwde ankerplek en rust, zelfs geen internet hier dus echt rust. Wel nog een belletje van de kaptein want

stationair bonkte zijn moter zo toen hij moest wachten voor de brug bij Sonderborg. Geen punt vriend effen het stationair toerental wat hoger of lager afstellen want elke diesel doet stampen en dit heet het kritisch toerental. Onder vele dankzeggingen konden zij hun reis vervolgen. De dag vol gelezen en koeien geteld op het strand. Toch weer een mooi dagje tr vrinden.

13-Juli.

Nou dat was me weer een nachtje, verrast door de wind die pas uren later zou draaien om 05.00 er uit want we lagen te stampen aan lagerwal. Na wat gemompel van de stuurvrouw die mij de schuld in de schoenen wou schuiven dacht ik , snel het anker op en om de hoek van de landtong weer voor anker. Hele manoeuvre in 20 minuten uitgevoerd en snel de kooi weer in. Wel geleerd in al die jaren dat je met een mooi ankerplekje altijd een uitwijk mogelijkheid moet hebben. Maar dit jaar is het weer zo onvoorspelbaar als nooit tevoren. Maar na de koffie besloten om maar richting grote verkeersbrug bij Sonderborg een oppertje te zoeken want met het weekend is het mega druk in de havens. Dag vol gezwierd achter het anker met te weinig zon maar wel droog. Uit Holland komen er ook alleen maar slechte berichten over het weer. Het wordt zo een verloren zomer voor vele die afhankelijk zijn van een zonnetje en warmte. Je zal maar strandstoelen verhuren of zo, mogen wij met alle tijd niet klagen. Tr vrinden.

14-Juli.

Perfect nachtje in de oksel van de Alssund ,wel weer loeiende wind maar het anker graaft zich hier in de klei en je ligt dan ook zorgeloos te knorren. Na 2 x omdraaien onder gemompel van nog maar ff want het is zondag voor escalerende handelingen maar de kooi uitgerold. Lekker gekoot eitje op een geroosterde boterham en op naar Sonderborg want het eitje en broodje waren echt wel het laatste uit de voorraadkast. Vlot door de brug en vast aan de kade. Helaas staat er met ZW immer een zwel in de haven kom dus geen moment rust en de hele dag beetje hobbelen. Afijn toch een schraal zonnetje en de schipperse met trolley naar de super. Het is nu toch wel volop toeristenseizoen met volle terrassen en kuierende mensen over de kade. Tegen de avond kwam er een jacht langzij van 14 mtr met aardige bemanning van Germaanse oorsprong. Gaf wel enige beschutting maar ontnam ook het uitzicht, als dank kregen we 2 glaasjes Pastis aangeboden, krijg je toch weer een beetje zomergevoel van.

Avonds Spanje zien winnen van Engeland, toch een beetje genoegdoening voor die onterechte penalty van Kane bij Oranje. Maar Spanje terechte winnaar. Tr vrinden.

15-Juli.

Was me weer een nachtje, midden in de nacht tok de wind fors aan en lagen we te hotsen botsen langs de kade. De fender tussen de paal en schip werd af en toe platgedrukt wat even een stoot door het schip gaf , ergo opa de kooi uit en buiten in de regen in zijn unterhosen (mochten de burens kijken) alles gecontroleerd en het vletje even verlegd want die lag tegen de buurman te stoten. Na 10 minuten en afgedroogd weer de kooi in en heerlijk liggen knorren en me nergens meer van bewust geweest. Nog even de stad in geweest voor biertje op terras. Gezellig druk maar met verbazing gekeken naar de overvloedige maaltijden die werden gereserveerd en wat niet genuttigd weer retour ging. Beetje decadent eigenlijk zoveel overvloed en verspilling. Rustig de dag volgeluierd. Morgen stukje verder. Tr vrinden.

16-Juli. Op weg naar Flensburg werden we overvallen door een bui met regen en wind. Moesten een landtong ronden die net te bezeilen was maar voor de zekerheid toch maar even motor bij. Toen het zicht weg was toch door Liesbeth de navigatie maar opgestart wat niet mee viel in de dikke zee. Maar via de aanwijzingen van de navigator netjes het koppie gerond waarna we konden afvallen en met halve wind naar Flensburg zijn gezeild. In al die jaren nog nooit geweest want je moet toch een 20 mijl de fjord in vanaf Sonderborg. In de Museumhaven werden wij door een paar ouwe knakkers hartelijk welkom geheten en werd er de hele middag in het zonnetje ervaringen en ouwe klare gedeeld, kreeg de indruk of zij ons hier wel wilden houden voor langere tijd als bezienswaardigheid voor de toeristen die het museum bezoeken. Het werd een gezellige dag met een mooie avond met al die scheepjes in de havens rondom. Om 24.00 uur het vaantje gestreken. Tr vrinden.

17-Juli.

Paar verdwaalde plaag druppels maar ook zon. Dag je boodschappen en onderhoud aan schip en lijf. Kregen keurig van een Hollandse schipper de sleutel van de douche en mochten zijn wasmachine en droger gebruiken. Ja zo maak je vrienden ,de brave borst is al 12 jaar hier met zijn kotter in de haven en leeft van een WAO uitkering en is daar tevreden mee. En uiteraard zijn blikje bier.

Verder een beetje sof dag met veel motregen en geen straaltje zon. Maar wel een geweldig vis breudchen met gerookte zalm en sild. Maakt het weer enigszins goed. Nog even lekker een douche genomen en de sleutel en footje af gegeven en hopelijk tot het volgend jaar. Aardige lui die oude schippers. Tr vrinden.

18-Juli.

Om 07.00 los en uitgezwaard door de ouwe knarren van de museumhaven. Uiteraard geen zuggie wind maar dat zou aantrekken Nou net een uurtje voor Maasholm toen we er al 7 uur moteren op zitten gen zin meer om voor 1 uurtje het tuig er op te zetten. Er stond een pittig stroom de Slei in dus we lagen vlot voor het dorp voor anker en jawel er was zon. Eindelijk eens in de kuip zitten genieten na lange tijd. Genoeglijk me neus in een glaasje gehangen en tevreden rond zitten kijken. Nu totaal blak en een prachtige zonsondergang het is goed zo .tr vrinden.

19-Juli.

Op naar Holtenau maar geen zucht wind. Toch maar het grootzeil er op tegen het slingeren. Inmiddels volkomen blauw aan de hemel ,het gaat op zomer lijken. Na een paar uur slingeren afgemeerd aan de wachtsteiger in Holtenau en parasols op moeten zetten. Nou nou het begint nu echt serieus te worden. In de schaduw met nootje en neutje het langzaam avond zien worden. Top zo. Tr vrinden.

20-Juli.

Ha het bekende dagje Kiel. Vroeg met de bus naar het centrum en eerst maar eens aan de haven met een bakkie koffie naar een eindeloze stroom toeristen zitten kijken die voor deze dag van boord moesten om hun hut schoon te maken of zo. Onvoorstelbaar hoeveel mensen op zo een cruise schip vermaakt kunnen worden. Afijn Liesbeth de winkelpromenade in en ik me via de schaduwkant van de huizen naar de Holsteinplatz begeven en daar nog een mooi vrij tafeltje bij de bierstubbe gevonden. Zo beste vriend eerst maar ein donkel bier , groos oder klein, mijn lieber friend was meinen zie. Ein halbes donkel dus. Heerlijk onder een parasol zitten genieten en hopen dat Liesbeth veel tijd nodig had voor de juiste schoenen of andere snuisterijen. Nooit iets nodig maar toch wat gevonden en altijd afgeprijsd. Wat zijn vrouwen toch een wonderlijke schepsels maar wel leuk als ze trots haar vondsten laat zien. Nou dus nog maar een halbes donkel en voor de dame ein weiswein aber ein bisjen suss.

Geen probleem hij gooit er gewoon een scheutje 7up bij en je hebt een heerlijk zoet wijntje. Nou meteen maar een portie frietjes er bij want de kleine trek was ook aangeschoven. Hadden we niet moeten doen want we zouden ook nog sushi gaan eten. Na nog een wijntje en biertje (klein) naar de japper. Daar waren wij al meer geweest dus als echte Hollanders besteld wat de vorige keer zo goed was. En het was goed maar ook wat veel dus we waggelde in de inmiddels verzengende hitte naar de bus die ons weer naar de sluis bracht. Aan boord snel los en naar de insteekhaven van Friederichsort gevaren. We zijn hier in al die jaren altijd aan voorbij gevaren maar je kan hier mooi beschut ankeren. Het ligt ook redelijk vol maar ook wat diep met 8mtr water. Ergo een beetje de wal opgezocht met 4 mtr het anker laten vallen. Morgen nog wat warmer dus maar zondag houden hier. Tr vrinden.

21-Juli.

Hele zondag in en uit het water want het is verzengend heet. Omdat ik het weer niet vertrouwd naar de wachtsteiger bij Holtenau gegaan waar nog net een plekje vrij was aan het einde van de steiger. Alles klaar gemaakt voor de te verwachte buien die dan ook kwamen en gelukkig voor wat koelte zorgde. Beetje loeren naar de bliksem en betijds naar de kooi. Je wordt echt loof van de hitte op je oude dag. Tr vrinden.

22-Juli.

Hoera er is weer gestort door Den Haag dus we kunnen naar de grote karbonade slager en afsnit en droge worstjes halen. Doet de schipperse zelf want ik heb ooit in mijn vraatzucht een paar meter droge worstjes teveel meegenomen en dan is haar geheugen wonderbaarlijk goed. Hele ochtend regen en wind in de kuip dus toen het opklaarde snel schip gedraaid. Schipperse naar de slager en kwam terug met 2 reuze karbonades en een bescheiden portie worstjes. Heb heel netjes mijn teleurstelling verborgen en de karbo's geprezen. Rond 6 uur naar de Thiessen kaai en lekker gesnaveld met broodjes matjes en pommes en uiteraard wijnen en biertjes. Even zitten mijmeren hoe het hier vroeger was met de oude Herman Thiessen en onze taxfree inkopen. Liesbeth moest altijd met afrekenen plaatsnemen naast zijn bureau en dan was het immer Ha die Elisabeth mit die sjeune beinen. Maar nooit korting de oude rakker. Waren mooie tijden met douane die over de lege jajem dozen moest stappen en mij uitgebreid vragen ging stellen over het schip terwijl bij mij de straaltjes zweet van me kop aflieden.

Niets aan te geven zeker vroeg hij aan Liesbeth , nee alleen een tablet chocolade en 1 Edammer kaasje. Met een goede thuisreis schipper nam hij glimlachend afscheid en had lekker een Hollander laten zweten. Afijn wij konden weer een winter verhalen als we onszelf of de gasten een gesmokkelde borrel konden schenken. Ja kan zomaar de laatste keer zijn dat we hier zitten mijmeren. Aan boord het rustig avond zien worden. Tr vrienden.

23-Juli.

Om 08.00 uur konden we schutten en namen afscheid van de Oostzee. Geen traan maar wel een weemoedig gevoel. We moesten klusteren in de sluis maar ik had een dikke Bavaria met kop en hekschroef voor me die hem pontificaal over 2 schepen voor ons afmeerden. Even verbaasd achterom kijken naar ons gemodder om uit zijn schroefwater nog net bij een Fransman lang zij te komen. Wat een onbehouden ouwe klootzak ben je dan met een mentaliteit als ik maar lig. Helaas ook op het water bestaan deze creaturen. Blazertje aan en hoedje met bandje onder de kin. Maar wij hebben alles afbetaald en alle tijd moet je maar denken. Na 20 km afgemeerd in de Flemhubersee aan de oude houten dukdalven en een heerlijke avond gehad met volop plezier en vogelgefluit. Tevens nog even een uitgebreid bad genomen en wat overtollige haren van mijn snavel gekrapt. Voor mezelf een kleine whisky proeverij gehouden want ik bleek 3 merken te hebben. Resultierend dat ik er niet echt uit kwam en nog een ronde wou doen. Ola la dat had de schipper ff verkeerd ingeschat want opeens werden de kaarsjes uitgeblazen en stond de schipperse naar de kooi te wijzen. Ja ja ik kom al , ja dat ken ik, hoppa tandjes poetsen en mee. Nou dat doe je dan onder binnensmonds gemompel wat ik niet verklap. Tr vrienden

24-Juli.

Ja een zonnetje en dat is prettig om de dag te starten. Na ontbijt snel los en na 5 uurtjes lagen we afgemeerd aan de steiger in het Gieselaukanaal voor de sluis. Achter ons kwam nog een Hollander met een 6 mtr scheepje ,een oudere man die alleen voer want moeders had geen zin meer, een helaas op onze leeftijd veel gehoord verhaal. Een leuk gesprek mee gehad maar toch ook wel een beetje zielig zo heel alleen. Hem even uitgenodigd aan boord voor een borreltje en een aangenaam gesprek gehad , zijn naam was Paul en hij had al 24 jaar een vriendin maar zo kan je ook je vriend noemen vonden wij later . Hij wou beslist niet mee eten want was ook een beetje van de vegan volgens ons . En laten we nu juist geen vlees of salami meer hebben om door de spaghetti rommelen. Ha ha.

Kom je toch interessante mensen tegen af en toe. Werd wel geprezen om ons schip wat hij een heel bezit vond, eigenlijk wel maar na 43 jaar vinden wij dat niets bijzonders meer. Met wat reparaties en lezen de dag volgeklungeld en de laatste vogeltjes tot in de late schemering horen fluiten. Na nog wat muggen meppen de kooi beklommen . tr vrinden

25Juli.

Stukje opgeschoven naar km 20 waar een rustige wachtplek is met wijds uitzicht op het kanaal. Koppie in de wind en beetje luieren wat ons steeds beter afgaat. Lekker zonnetje en vele vormen van zeeschepen zien passeren. Meestal varen ze rustig want we liggen hier bij een passeer plek in het kanaal waar ze vaak moeten wachten om elkaar te passeren. Afleiding genoeg dus. Mooi dagje weer. Tr vrinden.

26-Juli.

Wat een miserabel weer met opstaan. Nou dan maar goed nat en een ochtend bad op het laddertje van het roer genomen. Afdrogen was wel ff een dingetje in de stromende regen, dat dan weer wel maar je bent fris en fruitig zagezegd. Nog maar een dagje blijven liggen werd besloten na inspectie van de voorraad kast want varen in de regen hoeft niet wat tijd betreft. En geen brood , 1 borrel is tenslotte ook 2 sneetjes wordt beweerd , en daar ga ik gaarne in mee zolang het geen half brood wordt. Na overleg werd er een pak pannenkoeken meel aangebroken waarvan ik het beslag moest kloppen. Het moest een stijf beslag worden want er moesten dikkertjes van gemaakt worden. Moet je eens proberen in deze tijd van mixers en allerlei keuken hulpen. Toen alle klontjes er uit waren en ik een lamme pols had mocht ik zowaar stoppen van de baas. Maar ze waren lekker met jam en kaneel suiker. Maar in de middag zonnetje wollekie dus toch weer mooi dagje. Tr vrinden.

27-Juli.

Met beetje ochtenddauw het kanaal op voor de laatste 20 km en in een lege haven afgemeerd in het hoekje waar je makkelijk af kan stappen en geen schepen naast je krijgt als de haven weer vol ligt tegen de avond. 2x naar de super om alle voorraden weer op peil te brengen. Alleen dat pak melk voelde zich wat verloren naast de wijn en sterke drank flessen, ja ik gebruik voor de afwisseling ook wel eens iets anders beste lezer. Ahum . In de avond uiteraard naar de Factory om de bekende pizza te snavelen met een glaasje wijn.

Zou zomaar de laatste keer kunnen zijn na vele jaren. Aan boord in de kuip de haven vol zien stromen en de havenkabouters (nu met knalrode schoenen) parmantig kraaiend de schepen aanwijzingen horen geven. Wat blijft het toch een bijzonder volkje als ze iets te vertellen hebben. Maar ook met verbazing naar de onnozele die hun schip vastknopen en daardoor 2 plaatsen in beslag nemen. Aansluiten is dacht ik toch het eerste wat bij je opkomt in een vol stromende haven. Maar daar was de havenkabouters die op zeer Duitse manier hun corrigeerden, ergo een vermakelijk gebeuren. Maar tegen donker lagen zij allen afgemeerd en was het rustig. Betijds de kooi in. Tr vrinden.

28-Juli.

Zon met opstaan en de halve haven was al vertrokken om 8 uur. Lopend ty naar zee of het kanaal op naar de Oostzee. Wij nog een dagje blijven liggen want er was markt. In de middag stroomde de haven weer vol en jawel daar was het geblaf van byki de hond van Joop Zevenbergen te horen. Na 2 maanden dus weer een berg verhalen van 2 kanten. Uiteindelijk was de haven bijna vol met voornamelijk Hollandse schepen. Wordt tijd dat de havenkabouters een beetje Hollands gaat leren. Wel vermakelijk want telkens als hij vraagt wie lange is dat schip zeggen wij nonj messer acht und nonstig en gaat hij een stukje verder staan. Ja je wordt wat melig op zo een dagje. Naast ons een grote Victoire 12.50 zij aardig hij de baas met is de koffie nou nog niet klaar. Ben ik allergisch voor dus van mij weinig aandacht. Ha ha. Ja zij hadden wel 6 weken dit jaar, wij elk jaar 4 maanden, meteen stil dus. Tevreden alle gedoe gade geslagen met touwen naar de wal brengen want je zal er maar 4 naast je krijgen met een klein plastic scheepje en met lede ogen je fenders steeds platter zien worden. Maar wij liggen lekker in het hoekje en niks er naast. Tr vrinden.

29-Juli.

Zo de haven was leeg met opstaan, niet dat we lange slapers zijn maar het t was vroeg en de wind gunstig voor de Duitse bocht. Het was al puffend warm dus snel even naar de andere zijde van het haventje want daar zit de enigste watertappunt. Kein trinkwasser staat er op het plaatje maar het helderste water komt uit de kraan. Ook hier net als bij ons de voorschriften van de overheid en verzekeraars. Na het vullen snel terug naar de overzijde waar nog een klein zuchtje staat. Dag gevuld met lezen en uit de zon blijven. In de avond nog maar een pizza gesnaveld met 2 halve liters bier. Noodzakelijk om je vocht op pijl te houden en gelukkig nog lekker ook. Werd weer niet laat. Tr vrinden.

30-Juli.

Alweer warm en hel blauwe hemel. Om 10.00 voor de sluis en 20 minuten later op de Elbe. Hoezen van de zeilen maar geen zuchtje dus ons olieslurpertje mocht weer zijn best doen. Met 8 knopies naar de Amerika haven in Cuxhaven en daar tij afgewacht . 2 uur voor hoog naar de gele rekon paal en daar met ruim water over de leidam gevaren en na 2 uur lagen we net voor de schemering buiten het haventje van Neuwerk voor anker . Noorden wind dus lekker in het oppertje. Was voor ons de eerste keer over de leidam waardoor je vele mijlen af kunt steken om bij Neuwerk te komen. Missie geslaagd dus maar het olieslurpertje heeft zijn best wel moeten doen want 4 mijl tegen stoom op de Elbe vond hij niet geslaagd. Na de schemering werd het een prachtig begin van de nacht met een macht aan sterren voorbij vliegende satellieten en een half maantje. Wat komen er dan veel gedachten en momenten bij een mens voorbij. Wat ben jezelf nietig in dit hele gebeuren en wat heeft het leven je gebracht met vervulde en niet vervulde wensen. Maar wat vooral overheerst is het gemis aan allen die er niet meer zijn en je zo dierbaar waren. Ik kon niet ondanks de inmiddels kouwe benen er toe komen om van dit magische gebeuren afscheid te nemen. Ergo verkleumd maar tikkie emotioneel de kooi beklommen en mij behoedzaam tegen het inmiddels warme schippertje aan gevleid. Dan ben je zeker rijk . tr vrienden.

31-Juli.

Zo weer een maand om en lekker blijven liggen op het ankerplekje. Lekker gezwommen en een vreselijke laag zeepokken van de huid geschraapt. Net dat randje wat die klojo met stralen er te laag op had gezet met antifauling. Het was de hele dag stralend weer met net een lekkerzuchtje als afkoeling. Wat een geweldig ankerplekje met Noordelijke wind. Een prachtig uitzicht en de bekende huifkarren met toeristen langs zien komen die vanaf de vaste wal even een waddentochtje maakten. Het is en blijft voor de wadvaarders onder ons toch magisch om het water weg te zien gaan en weer terug te zien komen terwijl de vogels gaan foerageren net naast je schip. Terwijl ik dit schrijf zet het opkomende water het schip weer recht want onze schouw valt immer wat scheef wat niet echt comfortabel is als je moet koken enz. Ook tijdens het droogvallen en je ligt al in de kooi is het hopen dat hij over BB valt anders lig je met je benen in de lucht .Maar deze ongemakken zijn verwaarloosbaar bij het plezier dat we hebben van het wadvaren. Dit vrienden was weer een hele maand avontuur en einde van deel 3.